

Arrest

nr. 87 476 van 12 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde (Palestijnse) nationaliteit te zijn, op 5 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Dries TYSKENS, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van onbepaalde (Palestijnse) nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 mei 2010 en heeft zich op 4 mei 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 31 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 november 2011 en 6 maart 2012.

1.3. Op 9 mei 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 mei 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn, geboren in de wijk El Hurriyah, Bagdad op 13 februari 1980. U hebt zes broers. Uw vader baatte een winkel uit in de wijk El Hurriyah waar hij broodjes verkocht. Uzelf heeft eind 2000 een zaak geopend in de wijk Hurriyah Dolai waar mensen DVD's, CD's en CD-spelers konden huren. Aan de overkant van de straat had u een tweede zaak waar u computerherstellingen en herstellingen aan gsm's verrichtte. Op 14 april 2002 bent u getrouwd met mevrouw Miami Mehemid Abdellah (OV 6.622.623). Jullie zijn samen in de wijk Hurriyah gaan wonen.

Rond 14 september 2009 kreeg uw vader een dreigbrief in zijn winkel, waarin werd geëist dat hij zijn winkel moest sluiten en de wijk moest verlaten. De winkel was de enige broodwinning van uw vader, dus legde hij het dreigement naast zich neer. Op 22 september 2009 werd uw vader vermoord voor zijn winkel. Twee dagen later vonden jullie een dreigbrief in de winkel waarin vermeld werd dat niemand de winkel mag heropenen. Tien dagen later wou uw broer Abdallah het lijk van jullie vader gaan afhalen in het politiebureau. Hij is niet terug naar huis gekeerd en u heeft niets meer van hem gehoord. U denkt dat hij ontvoerd werd. Enkele dagen later vond uw broer Walid een dreigbrief in uw winkel met een kogel erbij. U werd erin beledigd en verzocht de wijk te verlaten. U bent dan de volgende dag naar uw schoonbroer in El Jihad verhuisd. Uw vrouw kwam u na een week vergezellen in de El Jihad wijk. U heeft uw winkel en inboedel verkocht en heeft op 23 november 2009 Irak verlaten samen met uw vrouw Miami Mehemid Abdelah (OV 6.622.623).

Jullie zijn naar Noord-Irak gereden en hebben te voet de Turkse grens over gestoken. Vervolgens hebben jullie de boot genomen in Izmir naar Griekenland, meer bepaald naar Mitilini. Vanuit Mitilini zijn jullie doorgevaren naar Athene, waar jullie in november 2009 zijn aangekomen. Vanuit Athene zijn jullie in mei 2010 het vliegtuig opgestapt richting Frankrijk, waar jullie de trein genomen hebben naar België. Jullie zijn op 3 mei 2010 aangekomen in België, waar jullie de volgende dag, 4 mei 2010 asiel hebben aangevraagd.

Begin maart 2012, enkele dagen voor het tweede gehoor op het CGVS, zouden de milities op de muur van het huis van uw schoonmoeder volgende woorden geschreven hebben: 'jullie moeten de wijk verlaten, criminelen'.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: een huwelijksakte, een geboortetest, een overlijdensakte van uw vader, een omslag en een verzendingsnota van DHL. Tevens legt u een kopie neer van uw identiteitskaart en twee kopies van UNHCR vluchtelingencertificaten van familieleden van uw vrouw Miami.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie.

Uit een vergelijking tussen de verklaringen die u aflegde op 22 november 2011 en op 6 maart 2012 alsook uit een vergelijking van uw verklaringen met die van uw vrouw blijken een aantal ernstige tegenstrijdigheden op te duiken die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnen.

Zo dienen er wat betreft de dreigbrief waarin u persoonlijk werd beledigd en aangemaand de wijk te verlaten de nodige vraagtekens te worden geplaatst. Zo verklaarde uw vrouw dat de dreigbrief afkomstig was van de groepering 'Seraia El Ghadab' (CGVS 1014180 B I p.6). De groepering zou zelfs haar naam op de dreigbrief gezet hebben (CGVS 1014180 B I p.6). U spreekt, in tegenstelling tot uw vrouw, tot twee maal toe over de groepering 'Ansar el Haq' (CGVS 1014180 I p.8, p.13). Dit is hoogst merkwaardig. Het zou immers kunnen aangenomen worden dat u zich over de afzender van iets belangrijks als een dreigbrief die u persoonlijk viseert niet zou vergissen. Tijdens het tweede gehoor corrigeert u zich en verklaart u dat niet 'Ansar el Haq' u bedreigde maar dat het 'Seraia el Ghadab' was (CGVS 1014180 II p.19). Gevraagd wanneer u dan wel beseftte dat u zich tijdens het vorige gehoor vergist had, antwoordde u dat u enkele dagen na het interview met Miami sprak en vervolgens tot het besef kwam dat u zich vergist had (CGVS 1014180 II p.20). U was verward: de moeder van Miami zou namelijk bedreigd worden door Ansar el Haq en u had hierdoor beide groeperingen door elkaar gehaspeld (CGVS 1014180 II p.19). Het blijft vooralsnog opmerkelijk dat u

zich zou vergissen wat betreft de identiteit van de mensen die u viseren, temeer u verklaarde dat uw vader door dezelfde groepering bedreigd werd als diegene die ook u bedreigde, namelijk Ansar el Haq (CGVS 1014180 I p.11, p.8).

Ook over het moment waarop jullie deze brief zouden aangetroffen hebben, lopen de verklaringen uiteen, hetgeen verdere twijfels oproept bij de geloofwaardigheid ervan. Gevraagd wie deze dreigbrief gevonden had, gaf u aan dat uw broer Walid hem gevonden had toen hij de winkel opendeed (CGVS 1014180 I p.13, II p.19). Hij heeft hem vervolgens aan u laten zien (CGVS 1014180 II p.20). Volgens uw vrouw zou u echter zelf de dreigbrief gevonden hebben (CGVS 1014180 B II p.7). U zou vervolgens direct naar het huis van uw moeder gegaan zijn (CGVS 1014180 II p.7). Het is opmerkelijk dat de verklaringen van u en uw vrouw wat betreft deze dreigbrief niet overeenstemmen.

Ook op het vlak van timing en het verloop van de daarop volgende dagen verschillen jullie verklaringen aanzienlijk van elkaar. Gevraagd wanneer deze dreigbrief gevonden werd, kon u in eerste instantie niet antwoorden (CGVS 1014180 II p.20). U wist wel in welke maand het was, namelijk november. Gevraagd dit te specificeren gaf u aan dat het begin november was. Volgens uw vrouw vond u de dreigbrief echter eind oktober (CGVS 1014180 B II p.7). In het eerste interview verklaarde u dat uw vader op 22 september 2009 vermoord werd, dat uw broer tien dagen later ontvoerd werd (dd.1 oktober 2009) en u direct daarna bedreigd werd. Dit zou dan weer betekenen dat u begin oktober werd bedreigd (CGVS 1014180 I p.10). Het is opmerkelijk dat u noch uw vrouw precies kunnen zeggen wanneer de dreigbrief gevonden werd, temeer dit het sleutelmoment in uw relaas en de reden waarom jullie het land hebben verlaten, is.

Ook over de inhoud van deze dreigbrief leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. U zou vierentwintig uur de tijd gekregen hebben om de wijk te verlaten, zo zegt u (CGVS 1014180 II p.20, I p.13). Volgens uw vrouw zouden dit vierentwintig dagen geweest zijn (CGVS 1014180 B I p. 5). In het tweede interview werd er nogmaals aan uw vrouw gevraagd hoeveel tijd u kreeg om de wijk te verlaten. Ze gaf toen in algemene termen aan dat 'ze soms een week krijgen' (CGVS 1014180 B II p.8). Uw echtgenote kon er tijdens het tweede gehoor echter geen tijdsbepaling op plakken. Het was zeker vermeld, maar ze wist niet zeker meer hoeveel tijd u precies had om de wijk te verlaten (CGVS 1014180 B p.8). Ook dit is op zijn minst merkwaardig te noemen gezien het bijzonder grote belang van deze brief.

De verklaringen omtrent de daaropvolgende handelingen die u gesteld zou hebben, zijn eveneens tegenstrijdig aan elkaar. Zo zou u dezelfde of de volgende dag al naar de broer van Miami in de wijk Jihad vertrokken zijn. Haar broer Dhiaa zou u zelf zijn komen ophalen met de auto (CGVS 1014180 II p.23). Uw vrouw beweerde daarentegen dat u nog vijf of zes dagen thuis was gebleven (CGVS 1014180 B II p.9, p.10) en vervolgens te voet naar de hoofdbaan gegaan was en door uw buurman Abu Ali vervoerd was (CGVS 1014180 B II p.10). Gezien uw verklaringen en die van uw vrouw dermate verschillen over de omstandigheden waarin de dreigbrief gevonden werd, de inhoud ervan en jullie uiteindelijke vertrek uit de wijk, is de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen die tot uw vertrek uit Irak zouden geleid hebben, ver te zoeken.

Bovendien leggen u noch uw vrouw enig begin van bewijs neer dat jullie verklaringen zou kunnen staven. Gevraagd waar de dreigbrief zich heden bevindt, beweert u dat u hem kwijt geraakt bent in de periode dat uw vrouw de inboedel aan het verkopen was (CGVS 1014180 II p.21). Dit is weinig aannemelijk.

Bovenvermelde opmerkingen roepen zeer ernstige twijfels op bij uw beweringen omtrent de dreigbrief die u zou ontvangen hebben en die jullie vertrek uit Irak zou hebben veroorzaakt. Gezien bovenstaande tegenstrijdige verklaringen kan het Commissariaat–generaal geen geloof meer hechten aan uw asielrelaas.

Er dient bovendien opgemerkt te worden dat uw broers nog steeds wonen en werken in Bagdad. Het is bijgevolg opmerkelijk dat enkel u gevisceerd zou worden omwille van uw Palestijnse afkomst. U verklaarde dat u in Bagdad bent geboren en dat u zes broers had (CGVS 1014180 I p.4). Vier van uw broers wonen momenteel nog steeds in Bagdad, namelijk in de wijk Iskaan en in de wijk Tobchi. Uw drie jongste broers wonen in het ouderlijke huis bij uw moeder, meer bepaald in de wijk El Hurriyah el Dulai. (CGVS 1014180 I p.3, p.4). Heel uw familie woont met andere woorden nog steeds in de wijk Hurriyah of in één van de omliggende wijken. Dat uw broers ongestoord kunnen blijven wonen, werken of studeren in de betreffende wijken is opmerkelijk. Zo verkoopt Ahmed in de straten van de wijk Tobchi

'falafel' met behulp van een karretje (CGVS 1014180 II p.15). Razak werkt nog steeds in de wijk El Sinek waar hij wasmachines herstelt en Noordine en Walid gaan naar school (CGVS 1014180 I p.12). Na de dood van uw vader werd er geen enkel lid van uw familie nog persoonlijk bedreigd (CGVS 1014180 I p.12). Het is bijgevolg opmerkelijk dat u, omwille van uw Palestijnse origine, wel gevisieerd zou worden en uw broers niet.

Voorts maakt u in dit verband niet aannemelijk dat uw vader omwille van zijn Palestijnse afkomst neergeschoten werd in de wijk Hurriyah 1. Volgens uw verklaringen zou uw vader voor zijn winkel neergeschoten zijn op 22 september 2009 (CGVS 1014180 I p.10). Hij zou een week ervoor een dreigbrief gekregen hebben van Ansar el Haq waarin hij aangemaand werd de wijk te verlaten en de zaak te stoppen (CGVS 1014180 I p.11). U legde uit dat niet alleen uw vader gevisieerd werd, maar dat andere winkeliers eveneens slachtoffer waren (CGVS 1014180 I p.11). De slachtoffers waren zowel soennieten als sjiiten (CGVS 1014180 I p.11). De reden van de gewelddadige acties waren volgens uw verklaringen te wijten aan de machtsstrijd tussen de soennitische en de sjiitische milities (CGVS 1014180 I p.11). Gezien zowel soennieten als sjiiten het slachtoffer waren van de milities, lijkt de dood van uw vader eerder te kaderen in de door u aangehaalde territoriale machtsstrijd en niet als dusdanig het gevolg van zijn Palestijnse afkomst.

Uw vader werkte volgens uw verklaringen in Hurriyah 1, meer bepaald in Dur el Shuhur, een subwijk waar veel Palestijnen woonden (CGVS 1014180 II p.6). Uw ouders, uw jonge broers en uzelf woonden in Hurriyah el Dulai (CGVS 1014180 II p.6). Het effect van het sektarisch geweld op de soennitische bevolking in de verschillende Hurriyah wijken (1, 2, 3 en Dulai) was aanzienlijk. Zo zou de bevolking van Hurriyah el Dulai oorspronkelijk voornamelijk uit soennieten hebben bestaan (CGVS 1014180 II p.5). In 2006 kwam daar verandering in: er werden vele soennitische bewoners verdreven en de nieuwe bewoners waren voornamelijk sjiiten, zo stelt u (CGVS 1014180 I p.8). Ook Dur el Shuhur, waar de meerderheid van de Palestijnen vertoefde, kon niet aan het sektarisch geweld ontsnappen, vele Palestijnse gezinnen werden verdreven. Er werden veel Palestijnen ontvoerd en gearresteerd. Huizen werden doorzocht en de Palestijnse gemeenschap vluchtte naar de grensstreken met Syrië en Jordanië (CGVS 1014180 II p.6). Het is opmerkelijk dat er niemand van uw familie in de periode van het sektarisch geweld, namelijk 2006-2008 problemen ondervonden heeft, temeer de milities op de hoogte waren dat jullie Palestijnen waren (CGVS 1014180 I p.10; II p.8). Gevraagd hoe dit mogelijk was, antwoordde u dat er in Dulai veel soennieten woonden en de sjiiten niet veel invloed in de wijk hadden (CGVS 1014180 II p.8). Deze repliek is opmerkelijk aangezien u aanhaalde dat sinds 2006 de soennieten verdreven werden uit Hurriyah 3 en Dulai en er een meerderheid sjiiten in de plaats kwam (CGVS 1014180 I p.8). Dat jullie geen problemen hebben gekend in deze periode, maar in 2009 plots wel werden gevisieerd omwille van jullie origine, is dan ook weinig aannemelijk.

Bovenstaande opmerkingen roepen ernstige twijfels op bij de door u aangehaalde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Irak. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Wat uw documenten betreft dienen de volgende opmerkingen te worden opgemerkt. Het Palestijnse identiteitsdocument dat u neerlegt dateert van 1999 (CGVS 1014180 I p.6) en zou door de verblijfsdirectie afdeling Palestijnen uitgegeven zijn (CGVS 1014180 II p.13). U legde slechts een kopie neer en beweerde dat u het origineel kwijt was geraakt (CGVS 1014180 II p.13). Geconfronteerd met het feit dat er geen stempels op het document staan, gaf u de verklaring dat het document mee gewassen was en de stempel er op die manier werd af gewassen (CGVS 1014180 II p.13). Deze verklaring is ongeloofwaardig: dat na een wasbeurt enkel de officiële stempels van dergelijk document verdwijnen maar het document voor de rest ongeschadeld blijft, is weinig aannemelijk. De authenticiteit van het betreffende document is dan ook betwistbaar. Dat u geen ander stuk had om identiteit aan te tonen, is dan ook weinig geloofwaardig. Volgens uw verklaringen werden er de laatste jaren vaak valse controleposten geplaatst. Als men wist dat iemand Palestijn was, werd die aan de controleposten vernederd, uitgescholden en werd het hun erg moeilijk gemaakt. Sommigen werden vermoord en ontvoerd (CGVS 1014180 II p.7). Gevraagd welk document u dan wel toonde aan de controleposten, verklaarde u dat u altijd zei dat u het thuis vergeten had. Omwille van uw accent wisten ze niet dat u Palestijn was (CGVS 1014180 II p.9). Ook deze verklaring is niet afdoende, gezien u zelf aangaf dat de milities op de hoogte waren van het feit dat u en uw familie Palestijn waren (CGVS 1014180 II p.8). Het is dan ook niet aannemelijk dat u er al die jaren met een dergelijke uitvlucht aan ontkomen bent en daarna in 2009 plotseling bedreigd zou worden omwille van uw Palestijnse origine.

Tot slot is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de pamfletten die op grote schaal in Hurriyah verspreid werden tegen de Palestijnen. U gaf in eerste instantie aan dat u hiervan op de hoogte was (CGVS 1014180 II p.10). U verklaarde dat dit altijd en overal in Hurriyah en Baladiyat voorkwam (CGVS 1014180 II p.10). Later wijzigde u uw verklaring en had er toch geen informatie over omdat u naar eigen zeggen weinig contact had met andere Palestijnen maar zich eerder inliet met Irakezen (CGVS 1014180 II p.10-11). De militie 'brigade van de judgement day' was u dan ook niet bekend. Het is evenwel opmerkelijk dat u deze groepering niet kent. Ze zouden pamfletten verspreid hebben in Hurriyah met de tekst: 'we waarschuwen u dat u geëlimineerd wordt als je het gebied niet binnen de tien dagen verlaat.' Het pamflet werd ondertekend door de betreffende brigade en kreeg heel wat weerklank (zie infomap). Hierop hebben er meer dan honderd Palestijnse families de wijk verlaten. Dat een dergelijke massaverhuizing en de onderliggende reden u ontgaan zijn, gezien u toch woonde en werkte in Hurriyah net als de rest van uw familie, is hoogst merkwaardig.

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet: uw geboorte-uitreksel toont aan dat u in Bagdad geboren bent. De overlijdensakte van uw vader ondersteunen uw verklaring dat uw vader gestorven is. Met uw huwelijksakte bewijst u dat u getrouwd bent met mevrouw Miami Mehemid Abdelah. De kopie van uw identiteitskaart is een kopie en heeft geen enkele bewijswaarde. De twee kopies van de vluchtelingencertificaten uitgereikt door het UNHCR hebben betrekking op familieleden van uw vrouw en hebben dus betrekking op uw persoonlijke problemen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviséerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (ziebijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Baghdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Baghdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiietische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Baghdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Baghdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Baghdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Baghdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de materiële motiveringsplicht en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal (CGVS) van oordeel is dat hij geen reden heeft om niet terug te keren naar zijn land van herkomst gezien zijn leven niet in gevaar is, zich hierbij steunend op het gegeven dat nog steeds vier van de zes broers zonder problemen in Bagdad wonen, terwijl zijn situatie ernstig verschilt van diens broers gezien zijn vader vermoord werd nadat hij bedreigingen had ontvangen en hij eveneens een dreigbrief heeft ontvangen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de materiële motiveringsplicht en artikel 62 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat het CGVS stelt als zou de moord op zijn vader niet zijn ingegeven omwille van politieke motieven, terwijl uit zijn interview blijkt dat verzoeker heeft aangegeven dat zijn vader wellicht werd vermoord omwille van de machtsstrijd tussen sjiieten en soennieten. Verzoeker besluit dat hij zich in de voorwaarden bevindt om erkend te worden als vluchteling en hij minstens verkeert in de voorwaarden van subsidiaire bescherming.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) uit een vergelijking tussen de verklaringen die hij aflegde op 22 november 2011 en 6 maart 2012 alsook uit een vergelijking van zijn verklaringen met die van zijn vrouw een aantal ernstige tegenstrijdigheden blijken op te duiken die de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig ondermijnen, zoals omstandig wordt toegelicht, en (ii) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in

rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS, nr. 169.217, 21 maart 2007). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 9 mei 2012 (CG nr. 1014180), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS, nr. 133.153, 25 juni 2004).

2.4.1. Verzoeker stelt dat zijn situatie ernstig verschilt van zijn broers en betoogt dat onomstotelijk blijkt dat zijn vader vermoord werd na het ontvangen van bedreigingen, zijn broer spoorloos verdween nadat hij het lichaam van hun vader wilde ophalen en hij eveneens een dreigbrief ontving. Hij wenst te onderstrepen dat hij de ware toedracht en de reden van de moord op zijn vader uiteraard niet kent gezien de daders onbekend zijn, doch hij wel ernstige vermoedens heeft naar aanleiding van de dreigbrieven. Hij wijst daarbij nog naar de machtsstrijd tussen de sjiieten en de soennieten.

2.4.2. De Raad wijst erop dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in zijn hoofde aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niet betwist dat hij en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd en dat hij ook tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tijdens de opeenvolgende gehoren over de dreigbrief die hij zou hebben ontvangen. De Raad stelt vast dat de tegenstrijdigheden dermate ernstig zijn, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, zodat de commissaris-generaal terecht en op correcte wijze heeft vastgesteld dat er ernstige twijfels zijn bij zijn beweringen omtrent de dreigbrief die hij zou hebben ontvangen en die zijn vertrek zou hebben veroorzaakt.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt verder ondermijnd omdat het opmerkelijk is dat enkel hij zou geïdenteerd worden omwille van zijn Palestijnse afkomst terwijl vier van zijn broers in Bagdad wonen, waar ze werken en studeren. Verzoekers verweer dat hij, in tegenstelling tot zijn broers, een dreigbrief had ontvangen kan niet overtuigen vermits geen geloof wordt gehecht aan het relaas met betrekking tot de dreigbrief.

Voorts werd vastgesteld dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker en zijn familie geen problemen hebben gekend op het hoogtepunt van het sektarisch geweld, 2006-2008, maar dan plots in 2009 omwille van hun Palestijnse origine worden geïdenteerd. Verzoeker laat dit motief ongemoeid zodat de motivering dienaangaande staande blijft en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

Daarenboven dateert verzoekers identiteitskaart van 1999 en is de authenticiteit betwistbaar, zoals wordt gemotiveerd. Verzoeker betwist deze motivering dienaangaande in de bestreden beslissing niet en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat in mei 2008 de Iraakse regering in samenwerking met UNHCR een registratiecampagne voerde voor Palestijnse vluchtelingen en inmiddels vrijwel alle Palestijnse vluchtelingen over een speciale identiteitskaart beschikken (landeninformatie, stuk 21, Nederlands ambtsbericht december 2011, p. 54), is het niet aanvaardbaar dat verzoeker geen recente documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit en afkomst.

Meer nog, van een asielzoeker die beweert Palestijn te zijn afkomstig uit Bagdad, Hurriyah, kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van de pamfletten die op grote schaal in Hurriyah werden verspreid door de militie '*brigade van de judgment day*' waardoor meer dan honderd Palestijnse families de wijk verlieten, wat in casu niet het geval is. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als Palestijn uit Bagdad, Hurriyah, het slachtoffer is geweest of zal worden van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade omwille van zijn origine.

2.4.3. In de mate verzoeker voorhoudt dat zijn vader wellicht werd vermoord omwille van de machtsstrijd tussen sjiieten en soennieten, deze machtsstrijd mogelijks niet politiek is ingegeven doch wel is ingegeven op basis van religie, dan wel etnisch, dan wel minderheidsgroepering, gaat hij voorbij aan het besluit dat geen geloof wordt gehecht aan de bewering dat de moord op zijn vader zou ingegeven zijn door zijn Palestijnse afkomst omdat uit verzoekers eigen verklaringen blijkt dat ook andere winkeliers slachtoffer waren, en zowel soennieten als sjiieten gevisieerd werden.

2.4.4. Tot slot dient te worden vastgesteld dat verzoeker de appreciatie met betrekking tot de veiligheidstoestand in Irak niet betwist zodat ook in dit geval de motivering in de bestreden beslissing staande blijft. Ter terechtzitting wordt door de verwerende partij de Subject related briefing "Irak" "De actuele veiligheidssituatie in Centraal Irak-BAGDAD", 16 juli 2012 neergelegd, zonder bezwaar van verzoeker.

2.5. De Raad wijst er hierbij nog op dat bij het onderzoek naar de eerbiediging van de motiveringsplicht rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven.

Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS